

give disse Penge. Lader os saa paa den Maade affinde os med disse 19,000 Rbd.; men det troer jeg neppe, at Finantsministeren vil gjøre. Er der forresten Noget, hvorfor det ærede Thing skylder sig selv ikke at gaae ind paa dette Krav, saa er det, fordi den ærede Rigsdagsmand sætter det i Forbindelse med, hvad det Amt, hvorfor han er Repræsentant, har faaet forlidt i Krigsersatning. Han vil enten her sætte Nøglen i en Dør, hvorved han paaany aabner Kælderen til Finantskassen for Krigsskadesersatning til Aarhus Amt — det er den første lille Forpost, han sætter ind, for at faae fat i Skaffamret, — eller ogsaa bruger han den som et Middel til at røre vore Hjærter, for at bringe os til dog at tage denne lille Sag i Betragtning, siden saa stor en Uret er skeet; men man kan ikke med en saa lille Skadesersatning bøde paa en saa stor Uret. Der er altsaa, fra enhver Side betragtet, gode Grunde for Thinget til ikke i dette Dieblit at gaae ind paa denne Indstilling, som Udvalgets Fleertal ogsaa har opfordret til ikke at gaae ind paa.

Ordføreren: Jeg maa dog virkelig tillade mig endnu engang at ophjse, at det ikke er nogen løs Snak, der er fremført her. Der er i Andragendet sagt, at dette Brænde og disse Materialer ere ødelagte, og 3 Mænd ere villige til at gjøre Ed paa, at dette er sandt, og dette er af dem, som boe ligeved Teglværket. (Tscherning: Ja, men det hjælper ikke Noget!) Men den ærede Taler maa dog tillade mig, at man ikke kan kaste Brag paa saadanne bestemte Erklæringer om, at dette er ødelagt under den fjendilige Occupation, og dette erklære de 4 Mænd at være Sandhed. Jeg skal tillade mig at tilbagefalde i Erindringen, at den Paagældende allerede har faaet nogen Erstatning; det maa altsaa være blevet erkjendt, at der har været nogen Grund til Erstatning; men han har kun faaet 100 Rdlr. i Erstatning, saa maa man virkelig ikke paa den Maade kaste Brag paa Andragendet, det vilde være fuldkommen Uret. Man kan sige: Vi vilde ikke give Mere, vi ere fede af det Slags Andragender om Krigsskades-Erstatning, fordi der kommer saamange Krav bagefter, men man kan ikke afvisé An-

dragendet som noget Ubegrundet, som noget Løst. Overligere skal jeg ikke imødegaae den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Balsfreds (Tscherning). Jeg skal kun forsikre, at, saaledes som jeg udtalte mig, er det hverken skeet, for at stikke Nøglen i Døren til Finantskælderen, eller i noget som helst Diemed af den Art, ligesom heller ikke min Udtalelse har havt sin Grund i, at jeg er Repræsentant fra Aarhus Amt. Manden boer slet ikke i Aarhus Amt, men i Randers Amt, men Teglværket er i Aarhus Amt, saa at man ikke kan troe, at jeg har havt nogen sær Kjærlighed for ham, fordi han skulde være en Beboer af Aarhus Amt.

Da Ingen mere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalgets Mindretal under Nr. 7 (see Anhang B. Spalte 803 og 804) forkastedes med 44 mod 18 Stemmer.

2) Udvalgets Indstilling under Nr. 8 (see sammesteds) vedtoges eenstemmigt med 66 Stemmer.

De følgende Puncter under Nr. 9, 10, 11 og 12 bleve derefter satte under Forhandling.

Ordføreren: Jeg seer, at den ærede Indenrigsminister ikke er tilstede; man kan altsaa ikke faae nogen Tilkjendegivelse fra Ministeriets Side angaaende det eneste Punct, som her er Gjenstand for Indstilling og Afstemning, nemlig det under Nr. 9, hvor det hedder: „at Thinget beslutter at henvise til Indenrigsministeriet det fra Beboerne af Levring, Høiberg, Grønbek og Vinderslev Sogne indgivne Andragende med Bilage, betreffende en Godtgjorelse for extraordinair Kjørsel med 9de Liniebataillons Bagage den 1ste April 1852 fra Viborg til Frysenborg“. De paagældende Beboeres Andragende gaar ud paa, at de maatte faae Erstatning for den Veilængde, de have tilbagelagt udover det Sædvanlige. Efter Anordningen af 1844, som omhandler dette For-